

ZÁKLADY GEOLOGIE KRASU

Masarykova univerzita v Brně
Přírodovědecká fakulta
Katedra geologie a paleontologie

JARO 2005

Prof. dr. France Šušteršič

Univerza v Ljubljani , Naravoslovnotehniška fakulteta
Oddelek za geologijo,
Aškerčeva 12, **1000 Ljubljana, SLOVENIJA**

Tel.: ++ 386 1 4704 621

Home: ++ 386 1 7544 875

Fax.: ++ 386 1 4704 560

E-mail: france.sustersic@ntf.uni-lj.si

DOPORUČENÁ LITERATURA

- Gillieson, D., 1996: *Caves: processes, development and management*. Blackwell Publishers, Oxford & Cambridge (Mass.).
- Ford, D. C.; P.W., Williams, 1989: *Karst geomorphology and hydrology*. Unwin Hyman, 601 pp., London.
- Panoš, V., 2001: *Karsologická a speleologická terminologie, Výkladový slovník*. Knižní centrum, vydavatelství, Predmestská 51, 010 01 Žilina, pro Zpravu slovenských jaskyní v Liptovském Mikuláši a Geologický ústav Akademie věd České republiky v Praze.
- Palmer, A. N., 2007: *Cave geology*. Cave Books, 454 p.p., Dayton, Ohio
- Pulina, M., 1999: *Kras formy i procesy*. Skripty Uniwersytetu Slaskiego nr 546. Wydawnictwo Uniwersytetu Slaskiego, Katowice.
- White, W.B., 1988: *Geomorphology and hydrogeology of karst terrains*. Oxford University press, 464 pp., New York.

PODROBNĚJI:

- Gabrovšek, F. (ed.), 2002: *Evolution of karst: from prekarst to cessation*, Evolution of Karst. Založba ZRC, Ljubljana.
- Gunn, J. (ed.), 2004: *Encyclopedia of caves and karst science*. Fitzroy Dearborn, New York, London.
- Klimchouk AB, Ford DC, Palmer AN, Dreybrodt W (eds), 2000: *Speleogenesis. Evolution of Karst Aquifers*, National Speleological Society.

kras (psáno s malým začátečním písmenem) - DEFINICE:

Fyzikálně geologická *viditelný tvar exogenního přemodelování kontinentální zemské kůry*

Jiné *Geomorfologická, geografická, hydrogeologická, ..., enologická atd.*

původ: **Kras** (psáno s velkým začátečním písmenem)

Charakteristiky:

- vertikální odtok srážkových vod
- odnos látek v roztoku
- zanedbatelná akumulace

Účinky:

- typická hydrologie / není povrchová vodní síť
- modelování kupovitých vrchů
- modelování uzavřených prohlubní

Kvůli různorodosti krasu a nejednotného vědeckého přístupu neexistuje jednotná, všeobecně přijatá definice.

Kras ve světě Čína, Alpsko-Himálajský oblouk (Dinaridy), povodí Ohio a Mississippi, Yucatan, Nullarbor plain; „ostrovy“ všeobecně.

Kras v čase V starších horninách je víc dolomitu.

Dinárská stratigrafie: cca 7km karbonátů od T₃ po P_{C1}.

Model čistého krasu

ZÁKLADY:

Východisko:

geomorfni systém:	FUNKČNĚ PROPOJENÝ CELEK VŠECH PROCESŮ A TVARŮ, KTERÉ JSOU V NĚJAKÉM ÚZEMÍ VZÁJEMNĚ V ROVNOVÁZE PŘI STEJNOMĚRNÉM PRŮTOKU HMOTY.
-------------------	--

UZAVŘENÝ SYSTÉM ⇔ OTEVŘENÝ SYSTÉM

Model čistého krasu interpretuje kras jako otevřený geomorfni systém. (Rozdíl od Grundova modelu / Davisismus).

1:

Idealizace. Předpokládá složení veškeré kontinentální zemské kůry z hornin schopných krasovnění.

2:

Realizace v přírodě je možná jen v limitech (přibližně *holokras*). Není *merokras* – jsou různé *neúplné krasy*.

3:

Neúplné krasy jsou ve velké míře hierarchické. Materializace izolárních podmínek většinou nedává *neúplné krasy*.

Model čistého krasu

OBECNÉ PODMÍNKY:

1:

Musí být horninová hmota s určitou vstupní potenciální energií.

2:

Matečná hornina musí být dostatečně samonosná, aby umožňovala vznik geomorfních tvarů.

3:

Laterální změny horniny musí být odsunuty dostatečně daleko, aby nebyly v rozsahu (oblasti) pozorování vnímány.

4:

Matečná hornina musí být stejnoměrně rozpustná do té míry, aby byly jiné podoby přechodu horniny do transportní fáze, kromě rozpouštění, zanedbatelné.

**SPLNĚNÍ PODMÍNEK 1 – 4 UMOŽŇUJE VZNIK
KTERÝCHKOLIV GEOMORFNÍCH TVARŮ**

Model čistého krasu

PODMÍNKY KRASOVĚNÍ PODZEMÍ:

5.

Prvotní děravost horniny musí být stejnoměrná a spojitá.

6.

Činnost systému nesmí být znemožněna kvůli chybějící vodě, která by mohla pronikat.

**SPLNĚNÍ PODMÍNEK 1 – 6 UMOŽŇUJE VZNIK
PODZEMNÍCH KRASOVÝCH TVARŮ.**

Teprve potom může pravděpodobnost povrchového / podpovrchového pronikání výrazně poklesnout pod $p \approx 1$. (C. Smart, 1983)

Model čistého krasu PODMÍNKY KRASOVĚNÍ POVRCHU:

7:

Horninový masív musí být ze strany dostatečně otevřený, aby vznikl svislý systém odvodňování.

8:

Úhel sklonu svahu povrchu musí být prvotně dostatečně malý, tak, že je povrchové odvodňování omezeno na základní buňku počátečné děravosti

SPLNĚNÍ PODMÍNEK 1 – 8 UMOŽŇUJE VZNIK POVRCHOVÝCH KRASOVÝCH TVARŮ.

Krasový povrch vytvoří souměrně čisté tvary v tom případě, pokud je plně rozvinut podzemní kras (kanálový vodič). Povrch drenuje vylučně vertikálně, krasové podzemí je schopno odvést veškerou srážkovou (autochtonní) a doteklou (alochtonní) vodu

Model čistého krasu je ideální příklad, se kterým srovnáváme konkrétní krasové tvary. Způsob Medelejevův.

Krasové horniny

Zvětvávání je omezeno co do rozpadu

Hornina přechází do roztoku **frontálně**, bez ohledu na strukturu, takže nenastane **Zogovičevův efekt**.

VE SKUTEČNOSTI TO ZNAMENÁ:

- že je hornina rozpustná beze zbytku, jehož částičky by z hlediska velikosti přesahovaly rozměry počátečních vodních cest;
- že je regionálně postřehnutelně rozpustná mezi dvěma regionálními tektonickými událostmi.

KRASOVÉ HORNINY:

<u>Magmatické:</u>	karbonatity
<u>Sedimentární:</u>	karbonáty (vápence, dolomity a jejich klastity) sulfáty halogenidy <i>křemenné pískovce</i>
<u>Metamorfované:</u>	krystalické vápence = mramory <i>kvarcity</i>

Ruly a kyselá žilná hornina: krasovění je diskutabilní

Minerály krasových hornin

Hornina přechází do roztoku **frontálně**, bez ohledu na strukturu, takže nenastane **Zogovičevův efekt**.

PODSTATNÉ:	V hornině plně převládají (zpravidla jen v ní) a rozhodují o její „krasovosti“. Pokud je jich velmi málo, je krasovění omezeno, nebo není hornina vůbec schopna krasovění.	
kalcit	CaCO ₃	
dolomit	CaMg(CO ₃) ₂	<i>primární</i>
		počátečně diagenetické
		pozdně diagenetické
Karbonáty tvoří 12% (karbonáty 7-10%) zemských pevnin (souše)		
anhydrit	CaSO ₄	
sádrovec	CaSO ₄ ·2H ₂ O	
halit	NaCl	
(křemen)	SiO ₂	
MÉNĚ VÝZNAMNÉ:	magnezit, polyhalit, sylvín	

HLAVNÍ nejdou definovány	<u>Poznámka:</u> Dělení do skupin není tak jasné, jako u minerálů magmatických hornin. Podstatné (základní) a akcesorické (přídatné) minerály se nacházejí primárně v matečné hornině.
------------------------------------	--

AKCESORICKÉ (PŘÍDATNÉ):	<ul style="list-style-type: none"> ankerit křemen hydroxidy železa a hliníku slídy jílové minerály živce těžké minerály pyrit a jiné sulfidy
--------------------------------	--

Minerály krasových hornin

SEKUNDÁRNÍ (DRUHOTNÉ) MINERÁLY:	Minerály sedimentů v krasových dutinách.	
<u>Podle původu je dělíme na:</u>		
Autochtonní:	Vznikají z komponent libovolného původu ve specificky jeskynních podmínkách.	Látka pochází z matečné horniny, avšak v jeskyni kvůli jiným podmínkám krystalizuje odlišně nežli na místě vzniku.
Paraautochtonní:	Jsou přesedimentované z matečné horniny.	Může být každý hlavní nebo akcesorický minerál, který může krystalizovat ze studené vody, nebo vůbec není rozpustný.
Alochtonní:	Které ponorná voda vnesla do podzemí a s krasem nemusí mít nic společného.	Může být kterýkoliv minerál, který je dostatečně odolný vůči vodnímu nebo větrnému (eolickému) transportu.

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ DRUHOTNÉ MINERÁLY		
<u>Autochtonní:</u>	aragonit	CaCO ₃
	sádrovec	CaSO ₄ .2H ₂ O
	(opál)	SiO ₂
Paraautochtonní:	kalcit	CaCO ₃
	halit	NaCl
	ankerit	(Mg,Fe)CO ₃

SPELEOGENETICKÝ PROSTOR

DEFINICE:

Speleogenetický prostor: je ta část horninového masívu, ve kterém se mohou rozvíjet nebo již rozvíjejí krasové otvory.

Krasový otvor: je prvek krasového vodiče. To je zvláštní deformace puklinatosti, kdy se obnoví pozitivně zvrtný (zpětný) proces, že iniciální struktury přerostou v kanály.

Poznámka: Krasový otvor je obecný výraz, který definujeme jako pomocný jen dočasně (provizorně). Později budeme při systematické analýze krasového podzemí definovat více přesné pojmy, výrazy.

SPELEOGENETICKÝ PROSTOR může být:

neaktivován:	Agresivní podzemní voda ještě do něj nepronikla
aktivován:	Agresivní podzemní voda do něj pronikla a může se hromadit. Vznikají krasové kanály, utváří se krasové propustě.
deaktivován:	Všechny potenciální vodní cesty (bez ohledu na původ) jsou zaplněny sedimenty, agresivní podzemní voda do něj nemůže proniknout .
eliminován:	Agresivní podzemní voda již do něj nemá přístup.
zničen:	Denudace odnesla veškerou hmotu krasových hornin.

“Základní podmínkou pro vznik jeskyní je, že podzemní voda rozpouští matečnou horninu rychleji, nežli by denudace odstranila veškerou hmotu”
(A.N. Palmer, 2002)

Poznámka: Hmota z nejčistší krasové horniny ještě není speleogenetický prostor, pokud v něm nejsou alespoň minimální primární vodní cesty (podzemní voda do něj nemůže proniknout).

SPELEOGENETICKÝ PROSTOR | HORNINOVÁ KONTROLA:

Strukturní vlastnosti horniny určují, kde vznikne krasový kanál.

1. Mezivrstevní spáry a jiné sedimentární textury.
2. Zlomy a pokryvné struktury.
3. Pukliny.
4. Poškození kvůli mezivrstevním pohybům.
5. Otevřenost mezivrstevních spár v důsledku mezivrstevních pohybů.
6. Speleogenní struktury.

Litologické vlastnosti horniny určují, jakým způsobem se vyvíjí krasový kanál.

1. Čistota horniny
2. Zrnitost
3. Struktura
4. Porozita
5. Mechanická pevnost